În lumina exigențelor
Programului
aprobat de partid
privind
dezvoltarea continuă
a mișcării sportive

CE SE ÎNTREPRINDE PENTRU ÎNDEPLINIREA OBIECTIVELOR DE REPREZENTARE SUPERIOARĂ A SPORTULUI ROMÂNESC PE PLAN INTERNAȚIONAL ȘI OLIMPIC?

TOATE PÎNZELE SUS!...

Caiac-canoe

Ca întotdeauna în marile confruntări ale sportului românesc din ultimele două decenii, caiaciștii și canoiștii s-au întors și de la Montreal cu fruntea sus. Titlul lui Vasile Diba, celelalte medalii cucerite, au însemnat, desigur, contribuții prețioase la cel mai prestigios bilanț realizat de sportul românesc în arena olimpică.

Montrealul este însă de-acum o amintire, toate gîndurile se îndreaptă în prezent către Moscova. Momentului de bilanț, de analiză a pregătirii și participării olimpice din toamna trecută — analiză făcută în spirit exigent, responsabil — i-a urmat cel de **alcătuire a planului de perspectivă, al cărui vîrf îl reprezintă participarea cu succes la J.O. din 1980.**

În lumina obiectivelor stabilite prin Programul de dezvoltare a mișcării sportive, aprobat de partid, caiacul și canoea au urmat și urmează, cu bune rezultate, două direcții principale de acțiune: prima, de maximă importanță, se referă la **continua dezvoltare a acestui sport, la lărgirea bazei activității interne**, a doua, care decurge implicit, la **asigurarea pregătirii în cele mai bune condiții a fruntașilor acestei discipline pentru viitoarele competiții internaționale, campionatele mondiale și Jocurile Olimpice.**

MUNCĂ + PASIUNE + COMPETENȚĂ = PERFORMANȚĂ

Caiacul și canoea dețin o performanță de excepție în familia sportului românesc: din 1956, de la Jocurile Olimpice de la Melbourne, reprezentanții țării noastre au fost prezenți de fiecare dată pe podiumul competiției supreme, la patru din cele șase ediții chiar pe cea mai înaltă treaptă; în același timp ei au obținut numeroase victorii la campionatele mondiale, europene și alte concursuri internaționale de amploare.

Secretul acestor succese de răsunet este simplu și se numește MUNCA. O muncă serioasă, asiduă a sportivilor, adesea cu multe renunțări, o muncă pasionată, competentă a unor tehnicieni ca Radu Huțan, Nicolae Navasart, Corneliu Bârsănescu ș.a. O muncă permanentă, care nu a cunoscut odihna, pentru că numai așa se poate asigura continuitatea în obținerea performanțelor de cel mai înalt nivel.

Desigur, tradiția marilor succese ne obligă. Avem datoria de a consolida prestigiul pe care l-am cîștigat. Sarcinile și obiectivele caiacului și canoei, în lumina Programului de dezvoltare a activității sportive, sînt mult sporite. Chiar gîndurile noastre pentru viitor sînt mult mai îndrăznețe. Pregătim cu grijă și răspundere marele examen din 1980 de la Moscova, unde concurența va fi, neîndoios, mai puternică decît oricînd, dar unde sperăm că și flotila noastră va fi și mai puternică decît în trecut. O vom forma din sportivi care au cunoscut deja consacrarea dar și din tineri abia lansați pe drumul performanței. Un prim obiectiv în planul nostru de perspectivă îl constituie campionatele mondiale din Bulgaria, pe care avem datoria să-l îndeplinim la nivelul tradiției și al poziției fruntașe pe care o avem în lume, dar și al sarcinilor superioare, al exigențelor crescute față de sportul padelei și pagaei.

VASILE ȘLICARIU
președintele F.R.K.C.

TESTARE-SELECȚIE CU 12 000 DE COPII ȘI TINERI

Pe aceste coordonate și-a alcătuit și federația planul de muncă pentru sezonul post olimpic, în care au fost cuprinse problemele majore ale noului ciclu olimpic: lărgirea ariei de selecție prin organizarea unei acțiuni condusă de Biroul Federal, înființarea de noi secții și întărirea celor existente, îmbunătățirea metodicii antrenamentului, alcătuirea unui plan special de activitate pentru lotul de juniori etc.

Se poate spune acum, la jumătatea anului, că o parte din aceste obiective, care țin de atribuțiile directe ale federației, au fost îndeplinite. **Acțiunea de testare-selecție** a peste 12 000 de copii și tineri (cei mai buni dintre ei se află în prezent într-o tabără specială a federației) își va arăta, cu siguranță, roadele într-un viitor pe care-l dorim cît mai apropiat. Nu ne îndoim că ea va fi repetată în această toamnă, pentru că numai continuitatea asigură succesul deplin al activității de selecție; **cursul de perfecționare a antrenorilor** a contribuit la stabilirea unei orientări clare în metodica pregătirii; **lotul de juniori** are, așa cum se prevedea — și cum era necesar — un program special de pregătire.

Totuși, pentru ca sarcinile cuprinse în documentele de partid, obiectivele ridicate la nivelul cel mai înalt al performanței să aibă garanția împlinirii la viitoarele campionate mondiale și la J. O. sînt necesare eforturi considerabile nu numai din partea federației, a activului său. Documentele de partid referitoare la activitatea de educație fizică și sport prevăd, în această direcție, sarcini precise și pentru C.J.E.F.S, cluburile și asociațiile cu secții de caiac-canoe, precum și pentru alți factori cu atribuții — pe plan central și local. Or, s-o recunoaștem, caiacul și canoea nu se bucură întotdeauna de sprijinul necesar, la nivelul pretins de o disciplină olimpică în care posibilitățile de afirmare sînt considerabile.

NU NUMAI ÎN DELTĂ TREBUIE DESCOPERIȚI VIITORII CAMPIONI!

Nu se poate spune, la această oră, că există o bază de masă la caiac-canoe. **Numărul practicanților, al sportivilor legitimați este mic, la fel cel al secțiilor și tehnicienilor.** Este semnificativ faptul că în toată Moldova nu există azi, după desființarea secției de la Școala sportivă Piatra Neamț, NICI UN CLUB SAU ASOCIAȚIE CU SECȚIE DE CAIAC-CANOE!

La întrebarea **„care este randamentul fiecărei secții, care este contribuția fiecărui tehnician"** la succesele de ansamblu ale flotilei noastre de aur, marea majoritate a celor vizați ar trebui să tacă ... Ne-am obișnuit ca talentele să vină din Deltă, dar acest singur rezervor — oricît de productiv ar fi — nu mai poate fi unica sursă de alcătuire a „lotului mare".

Dezvoltarea caiacului și canoei în **sportul școlar, care nu și-a adus pînă acum contribuția la obținerea de succese internaționale, este o necesitate imperioasă.** Ca pentru oricare altă ramură sportivă, școala trebuie să fie filonul principal în care să poată fi descoperit și format tînărul talentat care să ajungă la strălucirea lui Diba sau Patzaichin. La fel, **secțiile universitare trebuie să-și sporească substanțial producția** care — pînă acum — a fost cu totul simbolică.

Faptul că niciodată succesele mari nu au lipsit la caiac-canoe nu trebuie să ascundă realitatea existentă în spatele blazonului internațional. Creșterea concurenței pe plan mondial ne determină să afirmăm că izbînzi ca cele de pînă acum — și, să nu uităm, obiectivele viitoare sînt și mai îndrăznețe! — **nu vor mai fi posibile fără asigurarea unei largi activități de masă, care să cuprindă, teritorial, o mare parte din țară.**

CINE URMEAZĂ DUPĂ PATZAICHIN ȘI DIBA?

În sportul cu padela și pagaia înnoirile sînt continue, o generație crește în sînul altei generații, întocmai nuferilor pe Snagov care înfrumusețează și împrospătează în fiecare an lacul. Astfel, „generației de aur" a lui Leon Rotman și Simion Ismailciuc i-a urmat o alta care s-a chemat „Aurel Vernescu — Atanasie Sciotnic". Apoi, au venit Serghei Covaliov — Ivan Patzaichin, Gheorghe Danilov — Gheorghe Simionov. Iar în mijlocul unora dintre aceștia din urmă, care încă sînt în fruntea multor regate, au crescut nu de mult juniorii Vasile Diba, Maria Cozma, Toma Simionov etc.

Și astăzi, privind Snagovul, printre caiacele și canoele consacrate în mari bătălii sportive, observăm lunecînd pe apă multe echipaje tinere. Este un lucru, cum am spus, obișnuit pe acest frumos lac, schimbul de mîine — juniorii de astăzi — crescînd alături de campioni.

Din păcate, vîslind doar alături de campioni, dar fără a ne oferi, în competițiile vîrstei lor, satisfacțiile seniorilor. Dimpotrivă. Un singur exemplu...

Luna trecută, la concursul patrulater desfășurat în Ungaria, reprezentativa noastră de juniori a ocupat ultimul loc în clasamentul general. Ultimul loc, cu o zestre sportivă de numai 18 puncte față de caiaciștii și canoiștii juniori din R.D. Germană 121 p, Ungaria 92 p și Polonia 49 p. Clasament cu atît mai trist cu cît majoritatea juniorilor din lotul nostru nu au punctat. Au sosit, cu alte cuvinte, pe pozițiile 7 și 8, adică pe locuri care se notează cu zero. Cîteva din aceste ultime... performanțe: K 2 — 500 m: Livadariu — Santo locul 7 (1:58,8) la 20 s după învingător; K 1 — 500 m (fete): Ioana Rădăneață (locul 7), Luminița Burgheles (locul 8) — la un sfert de minut după învingătoare. Edificator, nu?

Am insistat asupra acestui concurs pentru a sublinia selecția slabă — la junioare sub orice critică — pe care o fac, de mai multă vreme, unii antrenori în cadrul secțiilor. Ne referim la centrele nautice din Arad, Timișoara, Brăila, *precum și la alte centre* — Galați și Orșova — *unde, trebuie să recunoaștem, s-au făcut multe pentru dezvoltarea caiacului și canoei, dar — după cum se vede — nu suficient pentru ca schimbul de mîine să fie reprezentat bine și în arena internațională. Ceva mai cu grijă selecționați s-au dovedit, în ultimul timp, caiaciștii și canoiștii juniori de la* Tulcea *(antrenori frații Igor și Timofei Lipalit).* Olimpia București *(antrenori Traian Nădășan și Dordea Pascu).* Școala sportivă Constanța *(prof. Mihai Cojocaru).*

Sigur, antrenorii actualului lot de juniori vor face totul pentru ca în august, la Campionatele europene de la Vichy, caiacele și canoele „noului val" să ocupe locuri cît mai bune. Cît de bune vor fi ele? Din păcate, iată, speranțele nu sînt prea mari...

Vasile Diba, *cel mai rapid caiacist al lumii, primul campion olimpic al probei de 500 m.*

Corneliu Bârsănescu, antrenor federal:

„NIMENI NU ESTE SENATOR DE DREPT"

Ne-am adresat antrenorului federal *Corneliu Bârsănescu* cu rugămintea de a ne vorbi despre problemele actuale ale lotului după primele starturi ale anului, în perspectiva campionatelor mondiale de la Pancearevo de la începutul lui septembrie.

„Spre deosebire de sezoanele trecute, anul acesta pregătirea, atît cea de iarnă cît și cea mai mare parte a antrenamentelor pe apă, s-a efectuat la cluburi. Desigur, nume noi, surprize deosebite în ierarhia internă nu puteau să apară peste noapte. Totuși, primele concursuri interne ale sezonului au oferit cîteva rezultate mai puțin așteptate, unele succese ale cîtorva echipaje tinere în confruntări directe cu sportivi consacrați. Pentru a-i obișnui cu adversari puternici, mulți dintre acești tineri au participat la cîteva regate internaționale (Tampere, Budapesta, Belgrad, Brandenburg). *În ceea ce privește prima garnitură, ea a participat la regata* Moscova, *unde, într-un concurs de forță olimpică, am putut constata cîteva lucruri îmbucurătoare — menținerea lui Vasile Diba în fruntea caiaciștilor lumii, revenirea lui Ivan Patzaichin la cel mai înalt nivel, ascensiunea lui Lipat Varabiev în rîndul elitei canoiștilor, dar și aspecte mai puțin plăcute: inconstanța perechii Larion Serghei — Policarp Malihin (caiac), declinul canoiștilor Gheorghe Danilov — Gheorghe Simionov etc.*

Desigur, dorința tuturor tehnicienilor angrenați în pregătirea lotului este alcătuirea celei mai puternice echipe posibile în vederea participării la C.M. Aceasta este și explicația experimentelor încercate — de pildă, Diba și Patzaichin au tras în dublouri — care vor continua pînă la găsirea celor mai eficiente formule. Nimeni nu este senator de drept!"

Eventul olimpic de aur...

VASILE DIBA: „Din 1974, cînd la Xochimilco am devenit campion mondial, n-am pierdut, pînă azi, decît o singură cursă de caiac simplu pe distanța de 500 m, în 1975, la C.M. de la Belgrad. Am cîștigat la Montreal, și acesta este desigur, lucrul cel mai important. Moscova este încă prea departe pentru a îndrăzni să cred că nu voi fi întrecut în vreo cursă, dar pînă la campionatele mondiale de la Pancearevo mai sînt șase săptămîni și sper — puteți s-o luați și ca promisiune — să termin și acest sezon neînvins, pentru a arăta că titlul olimpic, primul decernat în această probă, este în mîini bune!

Paralel cu lucrul pentru viteză pură, voi căuta să apropii performanțele de la 1 000 m de cele reușite în cursele de 500 m, adică să urc o treaptă sau chiar două pe podiumul marilor concursuri. Mărturisesc și un gînd pentru viitorul mai îndepărtat: eventul olimpic de aur!"

A crescut numărul de ore afectate antrenamentelor

RADU HUȚAN, antrenor emerit: „Am pornit la lucru în acest an cu gîndul la toți cei care vor urma pînă la J.O. de la Moscova. De aceea, în afara echipajelor care au șanse de titularizare pentru C.M. de la Pancearevo, am acordat o atenție deosebită tinerilor. În prezent avem mai multe echipaje de valoare apropiată, la majoritatea probelor existînd 2–3 ambarcațiuni de bun nivel.

În ceea ce privește pregătirea propriu-zisă, în acest prim an al ciclului olimpic am pus accentul pe creșterea volumului de muncă, al numărului de ore afectate antrenamentelor. A sporit considerabil numărul kilometrilor parcurși pe apă. Ne-a preocupat, de asemenea, îmbunătățirea tehnicii individuale — chiar la sportivii consacrați — precum și cea a echipajelor.

Așteptăm cu încredere participarea la C.M. de la începutul lui septembrie și toate viitoarele examene ale caiacului și canoei românești".

„Numărătoarea inversă" a început

NICOLAE NAVASART, antrenor emerit: „După Regata internațională Snagov, putem spune că am început „numărătoarea inversă" pentru Campionatele mondiale programate, cum se știe în septembrie. Desigur, vom face totul pentru a ridica și mai sus prestigiul de care se bucură caiacul și canoea românească în arena internațională.

Despre modificările aduse noului regulament de concurs — valabil pînă în anul 1980, inclusiv — pot spune că acestea vor dinamiza în general, viitoarele întreceri. Printre ele, noua probă de **K 4–5000 m** care va înlocui ștafeta de caiac simplu 4 × 500 m. Firește, s-au hotărît și alte lucruri în cadrul ședinței Comisiei tehnice internaționale (n.n. președinte Nicolae Navasart) a F.I.C., desfășurată anul acesta la Split. Este vorba de introducerea probelor de 1 000 m a **K 1, K 2, K 4** și **C 1, C 2** în cadrul Campionatelor europene de juniori, începînd din 1979, precum și **introducerea probelor de viteză** la Jocurile Mediteraneene, tot din 1979".

Medaliile se cuceresc numai prin muncă și dăruire

IVAN PATZAICHIN: „Am debutat bine în acest sezon: concursul și victoria. Totuși, cu toate succesele repurtate, mai păstrez gustul amar după finala probei de canoe simplu de la Montreal. Sigur, mă satisface dubla victorie, din primăvară, în fața sportivului iugoslav Matija Liubek, campionul olimpic de anul trecut în proba de C 1 — 1 000 m. Dar ceea ce îmi dă un plus de siguranță, de încredere în propriile mele forțe este munca, pregătirea temeinică pe care o desfășurăm la Snagov. Aș spune, autopregătirea și autodepășirea ce ne caracterizează antrenamentele în vederea noilor regate, a celei mai mari confruntări din acest an: campionatele mondiale de caiac-canoe programate în toamnă, pe lacul Pancearevo de lîngă Sofia".

La baza marilor succese ale flotilei caiacului și canoei a stat întotdeauna munca pasionată a unor tineri talentați și dispuși să accepte rigorile unui travaliu care își are puține corespondențe în efortul sportiv ca duritate, tineri crescuți și formați de o mînă de tehnicieni la fel de pasionați, competenți, care și-au cîștigat de mult aprecierea în lumea caiacului și canoei.

Desigur, **așteptările sînt întotdeauna mai mari acolo unde antecedentele indică posibilități mari de afirmare** și acesta este cazul — în perspectiva J.O. din 1980 — caiacului și canoei. Pentru ca aceste posibilități să se materializeze, **sînt necesare însă eforturi susținute, conjugate, din partea tuturor organelor și organizațiilor cărora documentele de partid le conferă responsabilități** în domeniul sportului, pentru ridicarea nivelului general al activității interne de masă și de performanță la valoarea prestigiului internațional făurit de generațiile fruntașe ale acestei discipline. **Lărgirea ariei de practicare, creșterea bazei de selecție** prin dezvoltarea caiacului și canoei în sportul școlar și universitar, **crearea de noi secții și întărirea celor existente, atenția sporită față de formarea generațiilor viitoare** — iată căile principale și, totodată, sarcinile a căror finalitate o dorim în... finalele curselor olimpice.

Materiale realizate de
Vladimir MORARU și Vasile TOFAN

Canotaj

„STROC" RIDICAT PE DRUMUL RELANSĂRII

Imediat după Jocurile Olimpice de la Montreal, **unde canotajul românesc s-a prezentat nesatisfăcător, obținînd o singură medalie** (de bronz), **deși aliniase la startul întrecerilor 5 echipaje**, s-a procedat la o temeinică analiză a rezultatelor și, mai ales, a perspectivelor acestei discipline în care țara noastră a deținut mulți ani o poziție de frunte.

În lumina **cerințelor și exigențelor Programului de dezvoltare a mișcării sportive pînă în 1980**, s-au stabilit o serie de măsuri menite să reimpulsioneze munca tuturor celor care activează în canotaj, pornind de la conducerea federației și pînă la sportivi.

Ne-am propus ca în cadrul acestei pagini să analizăm îndeplinirea măsurilor preconizate și să creionăm o imagine de ansamblu a canotajului românesc după primele confruntări de anvergură ale noului sezon internațional și înaintea Campionatelor mondiale, programate în luna august la Amsterdam, unde este de dorit ca schiful nostru să-și recucerească laurii.

Noul echipaj de 4+1 visle al României: Maria Catană, Veronica Holman, Aneta Marin, Felicia Afrăsiloaia + Elena Giurcă

NOILE ECHIPAJE AU LUAT STARTUL ÎN „CURSA CELOR 4 ANI"

- Exigență sporită în alcătuirea loturilor.
- Predescu — Chertic, cel mai bun timp al sezonului la 2 f.c.
- Din nou șanse mari la 4+1 visle
- Perspective frumoase și pentru schiful masculin.

Spre deosebire de anii trecuți, loturile reprezentative ale României cuprind în momentul de față tot ce are mai bun canotajul nostru și aceasta drept urmare a sporirii exigenței antrenorilor față de schifiștii și schifistele cu care s-a pornit pe lungul drum al pregătirilor pentru Jocurile Olimpice din 1980. Acum, la începutul drumului, se cuvine să aruncăm o privire atentă asupra loturilor, încercînd să apreciem — pe baza primelor rezultate obținute în arena internațională — valoarea și perspectivele noilor echipaje.

La **feminin**, respectîndu-se parcă o tradiție, proba de **4+1 visle** ne permite să întrevedem noi performanțe de valoare. Cea de a doua formulă de echipaj testată în acest sezon — **Maria Catană, Veronica Holman, Aneta Marin, Felicia Afrăsiloaia + Elena Giurcă** — a lăsat o excelentă impresie tuturor celor prezenți la „Regata Snagov", nu atît prin victoria obținută (facilă în absența unor adversare pe măsură), cît a stilului de vîslit, a omogenității și, mai ales, a disponibilităților sale.

Și la **4+1 rame** putem vorbi despre o autentică valoare internațională, dar care se cere dublată de o muncă și mai intensă în răstimpul rămas pînă la C.M. de la Amsterdam. Soluția strocului **Georgeta Mașca** s-a dovedit o bună inspirație a antrenorilor **Stelian Petrov** și **Ion Boicu**, iar includerea tinerei **Carmen Constantinescu** în echipaj, alături de experimentatele **Florica Petcu** și **Elena Avram** a contribuit la o substanțială fortificare a evartetului.

În proba de **2 f.c.** reîntîlnim marile învinse de la „mondialele" din 1975, **Marlena Predescu** și **Angelica Chertic.** După o perioadă — cam lungă! — de aproximativ anonimat, ele își recuceresc dreptul de a apăra culorile țării în această probă. Cu toate că în ziua a doua a „Regatei Snagov" au beneficiat de un ușor vînt ajutător, timpul realizat de ele — 3:31,6 — este cel mai bun al sezonului internațional și ne dovedește că aceste două valoroase ramere au tot dreptul să VIZEZE TITLUL MONDIAL în luna august!

Formula noii echipe de **8+1**, deși nu este definitivă, promite. Beneficiind de experiența și tenacitatea **Elenei Oprea**, 7 schifiste din tînăra generație — **Maria Stroian, Maria Roman, Lucia Mihalache, Mariana Boariu, Maria Leonte, Florica Dobroghiu** și **Paulina Sacalov** — și o cîrmace autoritară, **Ecaterina Iane**, au dovedit resurse evidente.

La **masculin** — unde lotul este condus de experimentatul antrenor **Sergiu Zelinschi** — vom începe prin a scoate în evidență faptul că echipajul de 2 f.c., **Nicolae Simion — Ernest Gall**, asupra căruia planau serioase îndoieli la începutul sezonului, a depășit criza de formă, reușind la Grünau un loc II care îi deschide frumoase perspective.

Despre „come-back"-ul schifului de **2+1** am mai vorbit în acest sezon. După căderea vertiginoasă înregistrată la Lucerna în 1974 și apoi la Nottingham în 1975, tehnicienii noștri au renunțat pe bună dreptate la această probă. Și iată că acum canotajul românesc revine spectaculos la 2+1, relansînd palpitanta dispută care angajase timp de mai mulți ani, într-o veritabilă rotație pe treptele podiumului, aceleași trei echipaje — **România, U.R.S.S.** și **R.D. Germană.** Secretul revirimentului se poate numi **Gabriel Bularda**, un tînăr crescut în pepiniera Marinei Mangalia și șlefuit la clubul din șos. Ștefan cel Mare. Dar secretul se poate numi, de asemenea, **Petre Ceapura!** Acest sportiv care a adunat în spate mii de kilometri parcurși pe cele mai celebre piste de apă ale lumii, este la 35 de ani (!) un exemplu de conștiinciozitate. Notăm și ascensiunea noului 4 rame fără cîrmaci, care reunește acum un schifist la care Steaua renunțase pe motiv că e plafonat (!?!) — **Victor Albes**, un „veteran" căruia i se prevestise deja sfîrșitul carierei — **Dumitru Grumezescu**, și doi tineri care erau juniori pînă mai ieri — **Nicolae Popa** și **Gheorghe Chihaia!** Iar barca merge, și încă foarte bine, promițînd mult!

LOCURI FRUNTAȘE AVEM, NE LIPSESC... VICTORIILE!

Sezonul internațional 1977, care **a demarat cu „Regata Moscova" și va culmina cu o nouă ediție** *a Campionatelor mondiale, este caracterizat de o substanțială întinerire a garniturilor reprezentative din majoritatea țărilor cu tradiții în canotaj. Asistăm la o veritabilă dispariție a stelelor de ieri care fie au abandonat activitatea competițională lăsînd locul tineretului, fie au trecut în umbra noii generații, nemaiputînd ține piept asaltului declanșat de aceasta.*

Ca pretutindeni, și la noi se face simțit „aerul proaspăt", tineretul fiind promovat masiv în loturile reprezentative, *ca urmare a manierei autoritare în care s-a impus încă de la primul criteriu de selecție — campionatele pe ambarcațiuni mici.*

Cele dintîi apariții în arena internațională ale noilor noastre echipaje pot fi apreciate drept promițătoare. *Nu mai mult, pentru că dacă am plusa exagerat locurile pe podium ocupate de tinerii schifiști români, bazîndu-ne pe ideea — deja vehiculată! — că e vorba despre NOILE garnituri, am ajunge vrînd-nevrînd la concluzia că totul e foarte bine! Trebuie, însă, să nu ne grăbim apreciind ca reușite depline aceste rezultate PROMIȚĂTOARE. După cum arătam mai sus, nu numai noi, ci și celelalte țări au procedat la reconsiderarea loturilor, la reîmprospătarea lor cu elemente tinere, încă necunoscute pe plan internațional. Or, în aceste condiții, am spune egale,* canotajul nostru nu se poate lăuda cu victorii internaționale la puternicele regate de la Moscova și Grünau, *care sînt considerate — pe bună dreptate — veritabile mini-campionate ale lumii. Și pentru că a venit vorba de regate internaționale, se cuvine să subliniem aici că succesele echipajelor noastre la „Regata Snagov" au fost, cu o singură excepție (8+1), la îndemînă, dacă ținem cont că R.D. Germană a aliniat a doua sa garnitură la această oră (care cuprindea, demn de reținut, nu mai puțin de 7 ex-olimpice!), că U.R.S.S. a fost reprezentată de echipa R.S.S. Ucrainene, că Ungaria a venit cu o selecționată de cluburi, iar Bulgaria și Cehoslovacia au deplasat doar cîteva dintre vedetele lor, care aveau de altfel să se și impună în probele respective (schif simplu și 2 visle).*

Nu întîmplător subliniam că la Moscova și Grünau n-a fost obținută nici o victorie. De mai multă vreme atît federația, cît și antrenorii și sportivii s-au obișnuit să aprecieze drept foarte bune locurile II, III și chiar IV, uitînd, însă, criteriul principal al progresului și afirmării: VICTORIILE! Cu excepția întrecerilor internaționale de pe „teren propriu" (mai precis a „Regatei Snagov") și a „Regatei Poznan", unde n-au fost prezente principalele forțe ale schifului mondial, schiful românesc nu a mai obținut, de peste doi ani, un succes peste hotare, la nivelul primelor garnituri, *fapt care nu poate și nici nu trebuie să fie trecut cu vederea!*

Schifiștii români dispun de excelente condiții de pregătire, au la dispoziție ambarcațiuni de cea mai bună calitate, iar valoarea le permite să aspire la șefia clasamentelor în unele probe. Acesta este, dealtfel, obiectivul pe care trebuie să-l vizeze pentru că, la urma-urmei, a urca pe podium nu este egal cu a fi campion!...

MÎINE ÎNCEPE... AZI!

Răspunde secretarul F.R.C.Y., **Gheorghe Giurcăneanu:** „În lumina documentelor de partid și a indicațiilor C.N.E.F.S., federația noastră s-a axat în perioada scursă de la Jocurile Olimpice '76 și pînă în prezent pe trei acțiuni prioritare: **1. întărirea principalelor secții de canotaj din țară, 2. selecția pentru reîmprospătarea loturilor în vederea J. O. din 1980** și **3. pregătirea pentru participarea la Campionatele mondiale de la Amsterdam.**

În privința întăririi secțiilor prioritare au fost efectuate dotări cu ambarcațiuni, s-au elaborat și difuzat programe de pregătire și materiale metodice, s-a îmbunătățit activitatea de îndrumare și control. Firește, acțiunea nu este încheiată, iar unele secții se vor afla în continuare în atenția noastră, cum e cazul Marinei Mangalia, căreia urmează să îi acordăm un sprijin mai substanțial.

Referitor la cea de a doua acțiune, cea de selecție, au fost depuse eforturi, concretizate în alcătuirea lotului feminin de perspectivă; campania de selecție continuă însă, recent fiind testate o serie de eleve între 14 și 17 ani, care urmează să formeze un nou lot de perspectivă. În privința selecției la masculin s-a realizat ceva pe linia cluburilor militare, dar noile efective se impun a fi sporite în continuare.

În fine, pentru participarea la apropiatele campionate mondiale, au fost alcătuite echipaje noi care au realizat pînă acum rezultate promițătoare".

- În curînd va ieși de pe băncile I.E.F.S. prima promoție de absolvenți ai cursului de un an destinat antrenorilor de canotaj. Printre ei se află numeroși maeștri și maeștri emeriți ai sportului.

- **C.P.L. Reghin** a promis lansarea unui prim lot de ambarcațiuni din fibre de sticlă, care sînt așteptate cu justificat interes, în special de secțiile de juniori. Avînd în vedere că respectiva întreprindere a ajutat din ce în ce mai mult în ultimii ani dezvoltarea sporturilor noastre nautice, sperăm ca promisiunea să se traducă în fapte cît mai curînd.

- **Clubul Nautic Universitar** a revenit în plutonul de elită al canotajului nostru. Este rezultatul reorganizării colectivului de acolo, al muncii depuse în ultimii doi ani și al seriozității cu care conducerea clubului, antrenorii și sportivii privesc sarcinile de zi cu zi.

„SLALOM"

- **Marina Mangalia**, secție cu importante obiective în domeniul performanței, de unde provin cîțiva dintre cei mai talentați canotori ai actualei generații (printre care **Nicolae Simion** și **Gabriel Bularda**) dispune de un singur antrenor și acela... voluntar! Vizitînd recent secția, am remarcat excelenta selecție făcută și anul acesta, precum și seriozitatea cu care se desfășoară antrenamentele. Lt. col. **I. Postolache**, omul de care se leagă frumoasele reușite ale schifiștilor marinari din ultimii ani, ne spunea că sprijinul promis de atîta timp de federație trebuie să se materializeze, în sfîrșit. Altfel, secția se îndreaptă iremediabil spre desființare. Și, repetăm, e vorba de o secție cu pondere în aria performanței.

- După eșecul la campionatele republicane pe ambarcațiuni mici, timișoreanca **Maria Micșa-Moșneagu**, maestră emerită a sportului, medaliată cu bronz la J.O. de la Montreal, s-a aflat în pragul renunțării. Ulterior, însă, ea și-a reluat pregătirile sub conducerea antrenorului **Aurel Ionescu** și a reușit să obțină dreptul de reintrare în lot, prezentîndu-se excelent la selecție. Un adevărat sportiv nu se descurajează niciodată!

- Campioanele mondiale **Cornelia Neacșu-Firescu** și **Marinela Maxim** au dispărut aproape complet de pe prima scenă a canotajului nostru. Oare clubul Steaua, unde ACTIVEAZĂ aceste sportive, își poate permite să neglijeze pur și simplu două campioane ale lumii care au 23 și, respectiv 22 de ani?!

3 SPORTIVI, 4 PROMISIUNI...

Ernest Gall: *„După eșecul nostru la Montreal, în proba de 4 f.c., mărturisesc că un timp n-am mai crezut în forțele mele. Dar momentul de slăbiciune a trecut și, împreună cu coechipierul meu Nicolae Simion, am trecut la un regim de pregătire fără menajamente. Rezultatele au venit mai greu, dar au venit, locul secund cucerit recent la Grünau permițîndu-ne să ne gîndim la performanțe de nivel internațional, în proba de 2 f.c., atît în prezent, cît și în viitor".*

Marlena Predescu: *„Hotărîrea antrenorilor de a reveni la formula echipajului de 2 f.c. de acum doi ani m-a bucurat, pentru că — sincer vorbind — mă simt mai bine într-un schif de 2 decît într-unul de 4. Din fericire, și coechipiera mea, Angelica Chertic, dorește în aceeași măsură să alcătuim un echipaj de valoare și să aspirăm la locul pe care l-am ratat de puțin la Nottingham. Vă pot spune că ne pregătim cu toată seriozitatea și că unitatea sufletească a echipei noastre este propice performanțelor înalte pe care le vizăm".*

Elena Giurcă: *„După cum se știe, mi s-a acordat încrederea de a conduce pe apă două echipaje, în calitate de cîrmaci (4+1 visle și 4+1 rame — n.n.). Pentru mine nu este deloc simplu, dar faptul că noile formule cuprind schifiste de valoare, dispuse la un program de antrenament pe care l-aș caracteriza drept „tare", m-a determinat să lucrez cu plăcere și interes egal în ambele probe. Nu știu dacă antrenorii vor păstra pînă la urmă actualele componențe ale schifurilor, dar oricum se poate spune că atît la visle, cît și la rame există certe posibilități de a ne situa pe poziții fruntașe în arena internațională".*

Nicolae Simion — Ernest Gall, *un cuplu care promite la 2 f.c.*

Cu toate că am semnalat o serie de aspecte critice, se poate aprecia că schiful românesc a marcat un reviriment după Jocurile Olimpice de la Montreal, că există preocupări și unele rezultate bune în îndeplinirea obiectivelor stabilite prin importante documente de partid. Firește, mai rămîn multe de făcut și ne gîndim că **baza de masă a acestei discipline se menține încă scăzută, că numărul antrenorilor cu înaltă calificare este foarte redus și că în unele secții se mai lucrează în virtutea... inerției.**

Problema specializării timpurii, des vehiculată în ultima vreme, nu s-a concretizat încă, deși juniorii noștri au o valoare modestă pe plan internațional.

În fine, federația a cîștigat ceva și pe linia activității de îndrumare și control.

Alte concluzii ar fi prematur să tragem, întrucît proba cea mai elocventă — campionatele mondiale — urmează să fie trecută abia în luna august. Pînă atunci **sperăm că întregul activ al canotajului nostru își va intensifica eforturile pentru a putea îndeplini înaltele obiective pe care le are în față.**

Materiale realizate de
Horia ALEXANDRESCU